

א' תמוז תשע"ו

07 יולי 2016

לכב'

עו"ד דן יקיר

היועץ המשפטי

האגודה לזכויות האזרח

בדואל: dan@acri.org.il

הנדון: הצהרת מוסדות התרבות על אי הימנעות מהופעה באיו"ש, בנגב ובגליל

מכתבכם לשרת התרבות והספורט מיום 21.6.2016

מכתבכם שבסימוכין לח"כ מירי רגב, שרת התרבות והספורט, הועבר לטיפול ולהלן התייחסותי:

כללי

1. מאז כניסתה לתפקידה, לפני למעלה משנה, הודיעה שרת התרבות והספורט, ח"כ מירי רגב (להלן – "השרה") על כוונתה לערוך תיקונים במבחני התמיכה שבסמכותה, באופן אשר ישקף את מדיניות השרה לקידום הפריפריה החברתית והגיאוגרפית של מדינת ישראל.
2. מאז, החל משרד התרבות והספורט (להלן – "המשרד") בעבודה אינטנסיבית על תיקון מבחני התמיכה המיועדים למימוש המדיניות החדשה, אשר הסתיים לאחרונה. בתהליך ארוך ומקיף בוצעו תיקונים במבחני התמיכה בתחום התיאטרון הרפרטוארי, פרינג', גופים כליים, מחול ואמנות פלסטית אשר נועדו לממש את מדיניות השרה (להלן – "התיקונים").
3. תיקוני רגב התקבלו לאחר בחינת הערות הציבור שהוגשו למשרד (ותיקונים שנערכו לאור הערות הציבור); קיום חובת ההיוועצות הנדרשת לפי דין עם המועצה הישראלית לתרבות ולאמנות, הפועלת מכוח חוק התרבות והאמנות, התשס"ג-2003; וכן לאחר קבלת אישור הגורמים הרלוונטיים אצל היועץ המשפטי לממשלה.
4. בסיומו של ההליך, נחתמו התיקונים על-ידי השרה ופורסמו ברשומות. ביום 11.5.2016 פורסמו ברשומות תיקונים למבחני התמיכה בתחום התיאטרון הרפרטוארי, הפרינג', הגופים

היועצת משפטית
הכליים והאמנות הפלסטית (י"פ 7263). תיקון נוסף למבחני התמיכה בתחום המחול פורסם
ביום 31.5.16 (י"פ 7276).

נוסח סעיף ההרצות

5. בתיקונים בתחומי אמנויות הבמה¹, שונה משקלו של משתנה מיקום ההרצות ואופן חישובו. לפי נוסחם של המבחנים, טרם התיקון, ניתן הניקוד בגין הרצות לפי מרחקן מתל אביב. בתיקונים נקבע כי חישוב משקל ההרצות באולם הבית ייעשה לפי מרחקן מתל אביב. אולם חישוב משקל ההרצות מחוץ לאולם ייעשה לפי מרחקן מאולם הבית של הגוף.
6. כמו כן, הוספה בתיקונים בהתייחס לתחומי המחול, המוסיקה והתיאטרון הרפרטוארי, ההוראה שלהלן:

"(3) תיאטרון שקיים בשנת ההערכה הרצות באזור יהודה ושומרון, יוכפל הניקוד שקיבל במשתנה זה לפי פסקאות (1) ו-(2), במקדם של 1.1.

(4) על אף הוראות סעיף קטן (ו), ניקודו של תיאטרון במשתנה זה יופחת, בהיקף האמור בפסקה (5), אם נוכחה הוועדה, לאחר התייעצות עם המדור, ולאחר ששמעה את התיאטרון, כי התיאטרון נמנע מלקיים פעילות מחמת מיקום במהלך תקופת הפעילות הנבחנת, באחד או יותר מהאזורים הבאים: אזור יהודה ושומרון, הגליל או הנגב. לעניין זה, הימנעות מלקיים פעילות מחמת מיקום משמעה החלטת התיאטרון שלא לקיים הרצות באותו מקום, מניעת השתתפות בפעילות מחמת מיקומו הגיאוגרפי של המשתתף או קביעת תנאים שלא ממנן העניין. על אף האמור, לא יראו כהימנעות מקיום פעילות את כל אלה:

¹ מטבע הדברים, נשוא מכתבכם אינו רלוונטי לתחום האמנות הפלסטית, ולכן לא נכלל בתיקון בתחום זה.

היועצת משפטית

(א) בהתקיים נסיבות ביטחוניות חריגות מיוחדות, ולמשך תקופת המניעה בלבד ;

(ב) בהעדר מרחב מתאים לביצוע הפעילות במקום, אלא אם כן קיימת חלופה סבירה לביצוע הפעילות באזור או שניתן לנקוט בפעולות סבירות, בנסיבות העניין, להתאמת המרחב, בדומה לפעולות שנקט התיאטרון במקרים אחרים.

(ג) בהתקיים טעם ענייני אחר אשר המדור מצא אותו כמוצדק.

(5) היקף הניקוד שיופחת בשל הימנעות מקיום פעילות מחמת מקום לפי פסקה (4) יהיה בגובה שליש מהניקוד שניתן במשתנה זה, לגבי כל אחד מהאזורים הבאים שבו נמנעה הפעילות כאמור: אזור יהודה ושומרון, הנגב או הגליל.

(6) בסעיף זה –

"אזור יהודה ושומרון" – כל מקום הנכלל בהגדרת "אזור" בחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה ושומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), תשס"ז-2007 ;

"הגליל" – כמשמעותו בחוק הרשות לפיתוח הגליל, התשנ"ג-1993 ;

"הנגב" – כמשמעותו בחוק הרשות לפיתוח הנגב, התשנ"ב-1991 ;

"יישוב בסיווג 1" - יישוב שעל פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה סיווגו הסוציו-אקונומי הוא באשכולות 6 עד 10 ;

"יישוב בסיווג 2" - יישוב שעל פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה סיווגו הסוציו-אקונומי הוא באשכולות 1 עד 5.²

7. סעיף זה (שיכונה להלן מטעמי נוחות – "סעיף ההרצות") התקבל לאחר דיונים ממושכים עם משרד המשפטים ובהסכמת היועץ המשפטי לממשלה ומופיע בתיקונים בתחום התיאטרון הרפרטוארי, הגופים הכליים והמחול.

8. מראש אציין כי מדובר בהסדר סביר, מידתי וראוי, אשר מאזן בין האינטרסים של הציבור אזרחי ישראל לבין אלו של הגופים הנתמכים, כפי שיפורט להלן.

² לשם הנוחות, ציטטתי רק את נוסח הסעיף מתקנת התיאטרון הרפרטוארי. אולם הוראה בנוסח זהה, מופיעה גם בתיקוני רגב בתחום המחול והגופים הכליים

היועצת משפטית
השיקולים העומדים בבסיס סעיף ההרצות

9. העקרון הבסיסי המנחה את עבודת מינהל התרבות במשרד הוא כי "חיי התרבות ונכסי התרבות של מדינת ישראל הינם מרכיב מרכזי בזהותה וביחודה של החברה והם חיוניים לחיזוק תחושת ההזדהות של אזרחי המדינה. לכל אדם בישראל "זכות לתרבות" - הזכות ליצור תרבות והזכות לצרוך תרבות"³.

10. עקרון זה מבוסס על שורת אמנות בינלאומיות אשר הכירו בזכותו של כל אדם להשתתף בחיים התרבותיים של מדינתו, כגון:

א. סעיף 27 להכרזה לכל באי עולם בדבר זכויות האדם הקובע "לכל אדם הזכות להשתתפות חופשית בחיים התרבותיים של הקהילה, להנות מהאומנויות ולהיות חלק מההתקדמות המדעית והתועלת המופקת ממנה".

ב. סעיף 15 לאמנה בינלאומית בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות, הקובע כי: "מדינות שהן צד באמנה מכירות בזכותו של כל אדם..... להשתתף בחיי התרבות".

ג. סעיף 31 לאמנת האו"ם בדבר זכויות הילד אשר קובע:

"המדינות החברות מכירות בזכותו של ילד למנוחה, לשעות פנאי, לעסוק בפעילויות משחק ונופש המתאימות לגילו, ולהשתתף כאוות נפשו בחיי התרבות ובאומנויות.

מדינות חברות יכבדו ויקדמו את זכותו של הילד להשתתף באופן מלא בחיי מדינות חברות יכבדו ויקדמו את זכותו של הילד להשתתף ללא סייג בחיי תרבות ואמנות וידאגו ליצירת הזדמנויות מתאימות ושוות לפעילות תרבותית, אמנותית מנפשת ומבדרת".

11. עולה מהאמור לעיל הוא כי **חשיפה לתרבות הינה זכות יסוד של הפרט, המוגנת באמנות בינלאומיות. פשיטא כי זכות זאת מהווה חלק מכבוד האדם וחירותו, כמו גם מחופש הביטוי**. שכן, במהותה כרוכה החשיפה לתרבות בחשיפה לדעות ולרעיונות שונים ומגוונים ומהווה ביטוי עצמי של הפרט.

12. כידוע, רוב חיי התרבות בארץ מרוכזים בעיקרם בתל אביב ובסביבתה הקרובה. רוב מוסדות התרבות המובילים בארץ פועלים בתל אביב, ומיעוטם בערים מרכזיות אחרות. ההיקף וההיצע של פעילויות התרבות בנגב, בגליל ובאיזור יהודה והשומרון של ישראל הוא קטן בהיקפו ודל בהשוואה למצוי במרכז. באזורים רבים בארץ אין מוסדות תרבות מקצועיים מקומיים פעילים.

13. כתוצאה מכך, נמנעת מתושבי הפריפריה, ובעיקר הילדים ובני הנוער, נגישות שווה והשתתפות שווה בחיי התרבות. בסופו של יום, ילד שלא נחשף לפעילות תרבותית בסביבתו

³ <http://mcs.gov.il/Culture/About%20Administration%20of%20Culture/Pages/default.aspx>

היועצת משפטית

- הקרובה – יגדל להיות מבוגר המנותק מחיי התרבות, שכן החינוך לצריכת תרבות מתחיל בגיל צעיר. ילד, שאין פעילויות תרבות בסביבתו הקרובה, לא יזהה את צריכת התרבות כחלק בלתי נפרד מחייו. אין תחליף לקיומה של פעילות תרבות בסביבה הקרובה, ובמקומות המגורים של האזרחים, כדי ליצור הרגלים של צריכת תרבות.
14. הגעה לפעילויות תרבות במרכז היא תוספת מבורכת להרגלי צריכת תרבות, אולם אינה יכולה להחליף את קיומה של פעילות תרבות בסביבה הקרובה או ליצור הרגלי צריכת תרבות. הגעה למרכז מצריכה זמן וכסף, שאינם תמיד עומדים לרשות תושבי הפריפריה הגיאוגרפית, ובוודאי מהווים חסם משמעותי לצריכת תרבות באופן שוטף (גם לאוכלוסייה חזקה).
15. נזכור גם כי הפריפריה סובלת משנים רבות של הזנחה משמעותית במגוון תחומים, ולא רק בתחום התרבות, וכי חלק משמעותי מהפריפריה הגיאוגרפית הוא גם פריפריה חברתית. לאור זאת, מתחדד עוד יותר הצורך בקיום פעילויות תרבות בפריפריה, שכן אוכלוסייה חלשה מבחינה סוציו-אקונומית זקוקה במיוחד לפעילויות תרבות הקרובות לאזורי המגורים ולנראות של פעילויות תרבות בסביבה הקרובה.
16. מזה שנים רבות, המשרד מנסה לטפל בחסר משמעותי בפעילויות תרבות בפריפריה בכלים ובאמצעים שונים. הכלי העיקרי העומד לרשות המשרד הוא מבחני התמיכה. לפיכך, אין תמה כי מבחני התמיכה השונים של המשרד נותנים משקל רב במסגרת ניקוד אמות המידה לתמיכה הן למיקומו של מוסד התרבות בפריפריה והן להגעתו למופעים בפריפריה. התיקונים הגדילו משקל זה אף יותר.
17. **להשלמת מהלך זה, נקבע גם סעיף ההרצות**, אשר נועד לתמרץ גופי תרבות שלא להימנע מלקיים פעילות מחמת מיקום באחד או יותר מאזורי הפריפריה: אזור יהודה ושומרון, הגליל או הנגב. גוף אשר נמנע מלהגיע לאחד או יותר מאזורי הפריפריה יופחת ניקודו בשיעור יחסי (שליש לכל אזור בו נמנע מלהופיע).
18. סעיף ההרצות בא להתמודד עם בעיות מסוגים שונים: מוסדות תרבות אשר נמנעים מלהגיע למקומות מרוחקים במיוחד, מוסדות תרבות אשר נתונים ללחץ כלכלי שלא להגיע למקומות סמוכים (כדי למנוע תחרות בין יישובים ואולמות סמוכים) והחשש כי מוסדות תרבות יסרבו להגיע לאיו"ש.
19. נבהיר כי אמנם, אין חובה כי מוסד תרבות יפעל מחוץ לאולם הבית שלו או כי יגיע לפריפריה (וניקודו לפי אמות המידה יהא בהתאם). אולם, אם החליט לעשות כן, יהא עליו לעשות כן, מבלי להימנע מהופעה במקום כזה או אחר. במקרה שאותו גוף נמנע מלהגיע למקום מסויים, מבלי הצדקה עניינית כמפורט במבחני התמיכה, יופחת ניקודו לפי אמות המידה של ההרצות באופן יחסי.
20. הטופס אשר נשלח מטעם פיל"ת לגופים הנתמכים, ואשר הם התבקשו לחתום עליו, נועד, כמו טפסים רבים אחרים הנוגעים לסעיפים שונים במבחני התמיכה, לקבל את המידע הרלוונטי לצורך חישוב התמיכה המגיעה לגופים.

באשר לנושא איו"ש

21. האמור לעיל, בדבר החשיבות של הנגשת תרבות לכלל אזרחי ישראל מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר באיו"ש, שכן מדובר לא רק בפריפריה גיאוגרפית, אלא גם בפריפריה חברתית מובהקת (ברובה הגדול אשכול למ"ס 1 עד 5). אשר בנוסף לכל אלו סובלת גם מקשיים ביטחוניים, אשר בגינם נכללו רוב יישובי במפת אזורי עדיפות לאומית (ר' סעיף 2(ג) להחלטת ממשלה מס' 667 מיום 4.8.2013 בנושא "הגדרת יישובים ואזורים כבעלי עדיפות לאומית" והחלטת ממשלה 1561 מיום 19.6.2016 בנושא "סיוע מיוחד לשנת 2016 לאזור יהודה ושומרון").
22. לאור זאת, קיימת הצדקה למתן תוספת בגין הרצות למוסדות תרבות אשר מופיעים באיו"ש.
23. מאידך, קיימת גם הצדקה בהפחתת הניקוד בגין הרצות למוסדות (ככל שישנם כאלה), אשר נמנעים להופיע באיו"ש, ואינם נכללים באחד החריגים המאפשר סירוב בסעיף ההרצות.
24. נזכיר גם כי סעיף ההרצות (בפרט בהיבט של איו"ש) עולה בקנה אחד גם עם הוראות החוק למניעת פגיעה במדינת ישראל באמצעות חרם, התשע"א-2011 (להלן – "חוק החרם"), אשר מגדיר בסעיף את המונח "חרם על מדינת ישראל" כ"הימנעות במתכוון מקשר כלכלי, תרבותי או אקדמי עם אדם או עם גורם אחר, רק מחמת זיקתו למדינת ישראל, מוסד ממוסדותיה או **אזור הנמצא בשליטתה**, שיש בה כדי לפגוע בו פגיעה כלכלית, **תרבותית** או אקדמית".
25. ביהמ"ש העליון, בדונו בעתירות לפסילת חוק החרם סבר כי -

"... התישבות באזור יהודה ושומרון לאורך השנים לא הייתה נחלתן של ממשלות מצד אחד של המפה הפוליטית, אלא של כל ממשלות ישראל באופנים כאלה או אחרים; אלה גם אלה תמכו, תוך מתן תמריצים שונים, בהתיישבות בשטחי יהודה ושומרון ובשעתו גם בעזה, החל ממלחמת ששת הימים ועד ימינו; ונזכור כי לשיטת רבים מאוד מן הקוראים לחרם גם השכונות היהודיות במזרח ירושלים באות בכלל החרם. **לכן נראה סביר בעיני מאוד כי מי שפעל כחוק ובהתאם למדיניות הממשלה יזכה להגנת המחוקק.** בנוסף, בהמשך לדוגמאות שהובאו על-ידי חברי השופט מלצר ולמעלה כאן בחוות דעתי מן המשפט האמריקאי, **אין מדובר לאמיתו בחרם שמטרתו להגן על זכות חוקית או חוקתית במשפט הישראלי, אלא לתקוף את המוחרמים אך ורק בשל המקום בו הם נמצאים; ויודגש, שוב, כי אין בחוק מגבלה על החרמת אדם או גורם בשל דעותיו או מעשיו, קרי, מי שאינו חפץ לבוא לישראל או ליהודה ושומרון או לקנות ממוצריהם – כבודו ("כבודו") במקומו מונח; כל שמבקש החוק הוא להגביל את אלה הקוראים לחרם "רק מחמת" הזיקה**

היועצת משפטית
למדינה או לאזור בשליטתה, הא ותו לא" (בגץ 5239/11 אורי אבנרי נ'
הכנסת, עמ' 164).

26. עוד סבר ביהמ"ש כי למדינה אינטרס מוצדק למנוע אפליה של אזרחיה, שעל רווחתם היא אמונה וכי קיימת הצדקה שלא להקנות הטבות ממשלתיות לגופים המבקשים לפגוע בה ולקדם הפליה בין אזרחיה (ר' בעניין זה את פס"ד של הש' מלצר בעניין אבנרי, ובפרט עמ' 55).

27. עולה מהאמור לעיל כי מדובר בהסדר כולל, אשר נועד למטרה ראויה: להבטיח כי התקציב הממשלתי המיועד לתמיכה בתחום התרבות והאמנות ישמש לעשייה תרבותית ואמנותית עשירה ומגוונת לרווחת כלל הציבור אזרחי ישראל; וכי פעילות תרבות איכותית תהא נגישה לכלל האוכלוסייה אזרחי ישראל, באופן שוויוני, ללא תלות במקום מגוריהם. **צר לנו כי לא מצאת לנו כן במכתבך לתת משקל גם לזכותם אזרחי ישראל לצריכת תרבות**⁴.

באשר לזכויות המוסדות הנתמכים

28. ראשית, אין לי אלא לתהות על המועד שבו נשלח מכתבך זה – חודשים רבים לאחר ששהתיקונים, לרבות סעיף ההרצות, פורסמו להערות הציבור, ולאחר שנדונו, נחתמו ופורסמו ברשומות. עוד אציין כי בכל הערות הציבור שקיבלנו, לא היתה התייחסות לסעיף ההרצות (אלא לעניין משקל ההרצות ביחס למשתנים האחרים)⁵.

29. עוד נציין כי ככל הידוע לנו, עמדתם של מוסדות התרבות המרכזיים היא כי בכוננתם להופיע בכל מקום בו יש קהל, וכי הם רואים זאת חלק משליחותם כמוסדות תרבות וכגופים הנתמכים מכספי מדינה (אשר מגיעים מכספי המסים של אותם אזרחי ישראל)⁶. לכן, אין תמה כי הגופים הנתמכים בחרו שלא להעיר על סעיף ההרצות במסגרת הדיון בהערות הציבור.

30. אנו סבורים כי ההסדר שבסעיף ההרצות הינו הסדר מאוזן, אשר נותן משקל ראוי לצרכי הגופים, וכולל בחובו איזונים ראויים, הן לחששות הביטחוניים והן לצרכים פרקטיים (כמו מחסור במקומות הופעה הולמים). לא זו אף זו, אלא סעיף ההרצות גם כולל סעיף המקנה שיקול דעת לוועדת התמיכות לקבוע כי ההימנעות מלהופיע הינה מוצדקת (על דעת המדור הרלוונטי, המורכב מנציגי ציבור).

31. עוד נבהיר כי תמיכת המשרד ניתנת למוסדות התרבות שהם מוסדות ציבור כהגדרתם בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985. לפיכך, אין בסעיפי ההרצות פגיעה בזכויותיהם או בחופש המצפון של אמנים יחידים. אם וככל שיש לעובדים או לנותני השירותים של

⁴ במאמר מוסגר אציין כי פרט לזכות לצריכת תרבות (שאינה אלא חלק מחופש הביטוי) מעורר הנושא גם שאלות מתחום עקרון השוויון. מטעמי קוצר הזמן, בחרתי שלא להתמקד בנושא זה, אשר מעורר שאלות כבדות משקל (ר' את הדיון בעניין זה בבג"צ אבנרי).

⁵ ההתייחסות היחידה שהתקבלה לסעיף זה היתה טכנית, ואף ציינה כי בכוננת הגוף להופיע בכל מקום שיוזמן.

⁶ ר' למשל דיון שנערך בוועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת ביום 2.9.2010.

היועצת משפטית
המוסדות הנתמכים התנגדות להופיע במקום כזה או אחר - זו בעיה אשר על המוסדות הנתמכים לפתרה, ככל בעיה אחרת ביחסי עובד- מעביד או קבלן-מקבל שירותים. לעניינינו, אין כל הבדל בין עובד אשר מסרב להופיע במקום מסוים, לבין עובד חולה, בחופשה או שיש לו התחייבויות קודמות.

32. כמובן, עצם סירובו של אמן להופיע במקום כזה או אחר, אינו מחייב כי כל הגוף יימנע מלהופיע. שהרי כנגד אותם אמנים הנמנעים מלהופיע באיו"ש, ישנם אמנים רבים שאינם שותפים לאותה עמדה אידאולוגית או המעוניינים להופיע בפני כל קהל או הסבורים כי אין להחרים קהל כזה או אחר.

33. כמובן, אין בסעיף ההרצות כדי לפגוע בזכותם של מוסדות התרבות להתבטא באופן פוליטי כזה או אחר. סעיף ההרצות נותן משקל לפעולתם של הגופים, ככל שזו עומדת בניגוד למטרותיהם של מבחני התמיכה בכלל ולסעיף ההרצות בפרט – להבטיח נגישות שווה של כל אזרחי ישראל לפעולות תרבות במקום מושבם. סעיף ההרצות אינו נותן משקל לעמדה אידאולוגית או לסיבות בגינם נמנעים הגופים מלהגיע לאזור כזה או אחר ולעמדתנו – ההנחה כי מדובר אך ורק בסיבה אידאולוגיה (ולא סיבה כלכלית, למשל) אינה בהכרח נכונה.

סיכום

34. בקליפת האגוז, אלה עיקרי עמדתנו: סעיף ההרצות בא להבטיח זכויות מהותיות של תושבי הפריפריה, לצריכת תרבות ולהשתתפות בחיי התרבות. זכויות שאין להן תחליף לתחושת הערך העצמי של הפרט וכבודו כמו גם לחופש הביטוי. ככזה, סעיף ההרצות בא לקדם מטרה ראויה.

35. ההסדר המוצע בסעיף ההרצות מהווה מרכיב משלים של שני סוגי ההסדרים – מבחינה מקצועית הוא נועד לקדם את המטרה של מתן מענה למגוון הצרכים התרבותיים בקרב האוכלוסיה ולקיום פעילות תרבות ברחבי הארץ, כפי שיפורט להלן. ההסדר מתיישב עם יתר הדרישות והתנאים שחלים על המוסד הנתמך, לאור מטרות התמיכה כפי שהוגדרו במבחנים עצמם, ועם עקרונות כלליים של המשפט הישראלי.

36. נכון להזכיר בהקשר זה כי בהנחיית היועמ"ש לעניין תמיכות (1.2005) נקבע -

"כפי שנקבע בפסקי דין רבים של בית המשפט העליון, הענקת תמיכות אינה חובה המוטלת על המדינה אלא מתת רשות, אשר המדינה, ברצותה לעודד או לקדם סוגי פעילות מסוימים, מעניקה למוסדות ציבור המקיימים סוגי פעילות אלה. לפיכך, נתונה ביד המדינה הרשות לקבוע תנאים שונים למתן התמיכה, כל עוד תנאים אלה סבירים, אינם פוגעים בשוויוניות, בכללי המינהל התקין ודרישות כל דין".

היועצת משפטית
"לדוגמא, בעת הכנת מבחן תמיכה, ראוי לבחנו גם בהיבט השוויון
והנגישות לאנשים עם מוגבלות ומתן מענה מתאים במסגרת מבחן התמיכה
לצרכיהם המיוחדים. ..ובמקרים מתאימים, אף בקביעת הוראות בעניין
כתנאי סף"

37. ההסדר המוצע הינו מאוזן ומידתי, הן ביחס לשיעור ההפחתה המוטל על גוף אשר נמנע
מלהופיע באחד המקומות, והן ביחס לסייגים שנקבעו להפחתת התמיכה.

בכבוד רב,

הדס פרבר-אלמוגי, עו"ד

העתקים : ח"כ מירי רגב, שרת התרבות והספורט
גב' דינה זילבר, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה
מר יוסי שרעבי, מנכ"ל המשרד
גב' גלית והבה-שאו, מנהלת מינהל תרבות
עו"ד חנן ארליך, ממונה יחידת תמיכות